

Тѣи ѣ само то върхѣвно и свѣршенно добро : и като достѣгне до него съ истинно то познаніе оуслаждава са, размыслива неговы те свѣршенства , ранава мѣ са сьрдцѣ то ѿ любовь та на негова та красота, и са приближава съ добродѣтель та кама негово то подобіе. Таа ѣ на всѣкого човека послѣднѣ та цѣль и блаженнѣ-атъ конѣцъ, за когѣ то ѣ създаанъ, и чрезъ когѣ то единственнѣ са оуладѣватъ горчиви те и доси искушеніа та, бѣди те, и тѣхнини те, които спровѣждатъ тѣизи живѣтъ.

Иъз това непосредственнѣ са бѣва, какъ , кой то Христіанинъ съ разсѣжденіе то на здравѣ-атъ разумъ ѣ раздѣлѣлъ высочайшы те истини за бытіе то Божіе, и има своѣ атъ оумъ ѿзарѣнъ ѿ ѿвѣггелски те тайства, и чрезъ нравѣученіа та ѿвѣггелски са ѣ просвѣтилъ да разлѣча добро то ѿ зло то, дазженъ ѣ да преподава другимъ своѣ атъ талантъ чрезъ повченіе то като бѣрнаго раба , и наипаче родители те и свѣщенни те лица.

Родители те оубѣ , понѣже както природа та ги ѣ тѣснѣ ѿбкрзала да са грьѣжатъ за тѣлесно то ѿхрананье на рѣжева та си : така и св: Писаніе ги ѿдлазжава да радѣжатъ за дѣховно то имъ ѿгладѣванье, както дѣма и Павелъ, “ ѡтцы нераздражайте чада своѣхъ, но воспитѣвайте ихъ въ наказаніи Господни . . , (ѿфес: 5. 4.) что ѣсть повелѣва имъ да не раздражатъ мѣла та си рѣжева, като не ѣ да става по дѣла и по свѣробѣта , но да ѣ наказѣватъ съ брѣ-